

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 102/2026-34

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Andreou Gireth, J. M. Hurbana 32, Žilina, a JUDr. Jindřichom Stoszekom, Černyševského 26, Bratislava, proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9Nt/18/2025 z 26. februára 2025 a proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/40/2025 z 24. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Ústavnému súdu bola 20. mája 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 8 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na ľudskú dôstojnosť a osobnú integritu podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, práva na ochranu súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a podľa čl. 8 dohovoru, práva na slobodu pohybu a pobytu podľa čl. 23 ods. 1 ústavy, práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a podľa čl. 40 ods. 3 listiny, práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom a rozhodnutiami okresného a krajského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje zrušenie napadnutých rozhodnutí, vrátenie veci okresnému a krajskému súdu na ďalšie konanie, priznanie finančného zadost'učinenia (pôvodne 60 000 eur, potom 1 euro) a náhrady trov konania pred ústavným súdom. Zároveň navrhuje, aby

ústavný súd rozhodol o nariadení dočasného opatrenia tak, že pozastaví výkon trestu odňatia slobody uloženého sťažovateľovi a prikáže, aby bol sťažovateľ bezodkladne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED], na slobodu.

2. Sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/174/2013 z 22. októbra 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/33/2017 zo 14. marca 2017 uznaný za vinného zo spáchania zločinu úverového podvodu, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva roky.

3. Uznesením z 23. septembra 2016 (v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo 14. marca 2017) Okresný súd Žilina rozhodol, že sťažovateľ sa neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere dva roky.

4. Výkon trestu mu bol nariadený 27. apríl 2017, pričom sťažovateľ na výkon trestu nenastúpil. Dňa 7. júna 2017 bol preto vydaný príkaz na zadržanie sťažovateľa na účel jeho dodania do výkonu trestu odňatia slobody. Do výkonu trestu odňatia slobody dodaný nebol.

5. Dňa 19. decembra 2022 podal sťažovateľ žiadosť o zahľadanie odsúdenia. Uznesením sp. zn. 47Nt/16/2022 z 15. novembra 2023 Okresný súd Žilina žiadosť sťažovateľa zamietol a poukázal na to, že trest odňatia slobody ešte nebol vykonaný, a preto nezačala plynúť päťročná nepretržitá doba na vedenie riadneho života. Výkon trestu považoval okresný súd za nepremlčaný. Poukázal na výzvu na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, príkaz na zatknutie a ďalej výzvy Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Žilina (ďalej len „OR PZ ZA“), oddelenie pátrania a evidencie, prečo nebol sťažovateľ dodaný na výkon trestu odňatia slobody z 15. marca 2018, 23. februára 2023 a 9. augusta 2023. Taktiež poukázal na lustrácie zo 7. februára 2017, 23. augusta 2017, 11. októbra 2017, 25. októbra 2017, 9. januára 2018, 13. marca 2018, 14. augusta 2018, 4. septembra 2018, 9. novembra 2018, 2. júla 2018, 4. februára 2020, 15. decembra 2020, 16. marca 2022, 29. júla 2022, 22. februára 2023 a 23. februára 2023, ktorými bolo zisťované, či sa menovaný nenachádza vo výkone trestu odňatia slobody, lustrácie zo 16. marca 2022, 10. januára 2018, 14. augusta 2018 a 24. augusta 2017 pre účely zistenia aktuálneho pobytu sťažovateľa a lustráciu v Sociálnej poisťovni z 23. februára 2023, ktorou súd zisťoval, či nedošlo k zmene adresy sťažovateľa. Dňa 9. decembra 2019 nebolo vyhovené žiadosti sťažovateľa o milosť. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3Tos/137/2023 z 25. januára 2024 sťažnosť sťažovateľa proti tomuto rozhodnutiu zamietol.

6. Pobyt sťažovateľa sa podarilo polícii vypátrať v Českej republike, o čom bol súd informovaný podaním z 24. júla 2024, na základe čoho bol následne 29. júla 2024 vydaný európsky zatýkací rozkaz. Dňa 8. januára 2025 bol sťažovateľ na tomto základe vydaný z Českej republiky na výkon trestu odňatia slobody, kde sa nachádza aj v súčasnosti.

7. Dňa 14. januára 2025 podal sťažovateľ žiadosť o okamžité prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu premlčania výkonu trestu, o ktorom rozhodol okresný súd napadnutým uznesením z 26. februára 2025 tak, že dotknutý výkon trestu odňatia slobody sa sťažovateľovi nepremlčuje. Súd chronologicky poukázal na jednotlivé úkony súdu vykonané po výzve na nastúpenie výkonu trestu a okrem iného doplnil, že na výzvu súdu z 15. marca 2018 OR PZ ZA

odpovedalo súdu, že sa nepodarilo sťažovateľa vypátrať, pričom boli vykonané viaceré previerky vrátane previerky u otca sťažovateľa, ktorá nemá o pobyte sťažovateľa vedomosť, keď ten sa podľa vyjadrení otca niekedy doma „zjaví“ a vezme si poštu. Aj na ďalšie výzvy súdu OR PZ ZA v odpovedi podrobne vysvetlilo vykonané opatrenia pre účely dodania sťažovateľa do výkonu trestu.

8. Napadnutým uznesením krajský súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zamietol, pretože nie je prípustná. Poukázal na § 185 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého možno sťažnosťou napadnúť uznesenie súdu alebo prokurátora len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni. Vysporiadal sa pritom aj s rozhodnutím publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov v Slovenskej republike pod č. 73/2017 (ďalej len „R 73/2017“), kde sa uvádza: „*III. O žiadosti o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody pre skoršie premlčanie výkonu tohto trestu rozhodne súd na podklade pôsobnosti a príslušnosti založenej ustanovením § 406 ods. 2 Trestného poriadku, keďže ide o rozhodnutie súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody. Proti takému uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má (v prípade vyhovenia žiadosti) odkladný účinok, tak, ako pri iných obdobných rozhodnutiach súvisiacich s výkonom trestu odňatia slobody (§ 409 ods. 4, § 411 ods. 3, § 413 ods. 3, § 417 ods. 3 Trestného poriadku) pri analogickom použití naposledy označených ustanovení.*“ V prvom rade uviedol, že podľa jeho názoru je analógia v právnom poriadku Slovenskej republiky ústavne konformná len za podmienky, že ju zákon výslovne pripúšťa. Také ustanovenie v Trestnom poriadku neexistuje. Trestný poriadok obsahuje len ustanovenia umožňujúce konkrétne individualizovanú analógiu zákona.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Obhajca pri obhajobe klienta vychádza z obsahu súdneho spisu, ktorý preto musí obsahovať všetky listiny preukazujúce vykonanie úkonov v konkrétnej trestnej veci, a to v ich chronologickom usporiadaní tak, aby mohol riadne a náležite poskytnúť klientovi ochranu jeho práv. Právna zástupkyňa sťažovateľa bola niekoľkokrát nahliadnuť do súdneho spisu, pričom sa tam nenachádzali žiadne listiny, ktoré by preukazovali akékoľvek úkony smerujúce k dodaniu sťažovateľa do výkonu trestu odňatia slobody – všetky lustrácie boli do spisu založené až po doručení žiadosti sťažovateľa o zahľadanie odsúdenia z 19. decembra 2022 (podľa sťažovateľa boli vytlačené 8. marca 2023). Sťažovateľ poukazuje na to, že súčasťou práva na spravodlivý proces je aj zabezpečenie súladu súdneho spisu a samotného spisového materiálu, aby odsúdený mohol riadne svoje práva uplatňovať a vykonávať.

10. Okresný súd v napadnutom uznesení poukazoval na vykonané lustrácie ako úkony smerujúce k dodaniu sťažovateľa do výkonu trestu, s čím sa sťažovateľ nestotožňuje, pretože ide o výzvy informatívneho a administratívneho charakteru. Poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 106/2022 (neskorší ako ten, na ktorý poukazuje okresný súd), podľa ktorého je opatrenie súdu relevantné, len ak má vecný (materiálny) význam z hľadiska jeho účelu, nie ak je výlučne informačným dopytom (prípadne urgenciou) bez popísanej (účelovo zmysluplnej) charakteristiky, napríklad a typicky dopytom na výkon pôsobnosti iného orgánu pri zabezpečení výkonu dotknutého trestu, ktorá je realizovaná aj bez takého úkonu súdu.

11. Sťažovateľ tvrdí, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je arbitrárne, popiera účel a význam zákonného predpisu. Podľa jeho názoru došlo k splneniu podmienok premlčania odsúdenia, pretože od doby nariadenia výkonu trestu odňatia slobody uplynulo viac ako 5 rokov ako zákonnej požiadavky, počas ktorej odsúdený nespáchal žiadny ďalší trestný čin ani priestupok. Viedie riadny život, správa sa vzorne a napravil sa.

12. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu rovnako namieta svojvôľu, keď tento mal rozhodnúť v priamom rozpore s rozhodnutím R 73/2017. Krajský súd porušil práva sťažovateľa, pretože sa mal riadne oboznámiť s obsahom jeho sťažnosti a vo veci mal meritórne (nielen procesne) rozhodnúť.

13. Napokon sťažovateľ požaduje od ústavného súdu, aby nariadil dočasné opatrenie, ktorým prikáže, aby bol sťažovateľ bezodkladne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s dôrazom na to, že už v tomto čase ide o nezvratný zásah do základných práv a slobôd sťažovateľa.

14. Dňa 7. augusta 2025 bolo ústavnému súdu doručené doplnenie podanej ústavnej sťažnosti (vyhotovené na základe riadneho splnomocnenia JUDr. Stoszekom). V tomto podaní poukazuje sťažovateľ na nesprávny postup krajského súdu, ktorý mal alternatívne a) buď o sťažnosti meritórne rozhodnúť s riadnou a odôvodnenou analýzou revízie, alebo b) mal vadné uznesenie pre nesprávne poučenie vrátiť okresnému súdu, alebo c) mal zrušiť napadnuté uznesenie a postúpiť vec inému súdu, ak nebola dodržaná vecná a miestna príslušnosť (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tost/23/2016 zo 6. septembra 2016).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

15. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zistoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej. Preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

17. V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti ústavný súd následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

IV.

Návrh na dočasné opatrenie

18. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže

vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

19. Ústavný súd preskúmal návrh sťažovateľa na vydanie dočasného opatrenia a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vyhoviecie takémuto návrhu vzhľadom na rozhodujúce okolnosti danej veci. V tomto prípade je potrebné prihliadnuť na to, že sťažovateľovi bol právoplatne uložený trest odňatia slobody na dobu 2 rokov (čo nebolo nijako spochybnené), pričom sťažovateľ sám aktívne prispel k tomu, že sa výkon tohto trestu započal až po takmer ôsmich rokoch, a to tým, že napriek vedomosti o uloženom treste na tento nenastúpil, ale (minimálne po nejakú dobu) sa zdržiaval v Českej republike (práve tam bol napokon zatknutý). Ako vyplýva z § 130 zákona o ústavnom súde, o dočasnom opatrení možno rozhodnúť len vtedy, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom, čo v tomto prípade podľa ústavného súdu naplnené nie je. Je zrejmé, že je tu verejný záujem na tom, aby sťažovateľ trest vykonal, pričom v prípade, ak by bol sťažovateľ (aj keď dočasne) prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, je s ohľadom na predchádzajúce správanie sťažovateľa hrozba, že následne sa bude (v prípade, ak ústavnej sťažnosti nebude vyhoviecie) vyhýbať opätovnému nástupu na výkon uloženého trestu.

20. V druhom rade je potrebné poukázať na to, že prioritne sťažovateľ napáda výlučne procesné rozhodnutie krajského súdu o neprípustnosti ním podanej sťažnosti. Vyhoviecie ústavnej sťažnosti v tejto časti pritom bude v praxi znamenať len to, že krajský súd bude musieť sťažnosť sťažovateľa preskúmať, čo vylučuje meritórny prieskum ústavného súdu, pokiaľ ide o posúdenie otázky, či je výkon trestu odňatia slobody uložený sťažovateľovi už premlčaný.

21. S ohľadom na tieto skutočnosti ústavný súd návrhu na vydanie dočasného opatrenia spočívajúceho v pozastavení výkonu trestu odňatia slobody sťažovateľa nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu